

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/147/2014
Identifikačné číslo spisu:	1014200283
Dátum vydania rozhodnutia:	16.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1014200283.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka v právnej veci navrhovateľa: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. B. Q. XXXX/XX, XXX XX C., právne zast. JUDr. Ivanou Vidovencovou, advokátkou, so sídlom AK Herceg s.r.o., Košická 56, 821 08 Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.01.2014, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/26/2014-27 zo dňa 03.06.2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/26/2014-27 zo dňa 03.06.2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.01.2014, ktorým odporkyňa podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zamietla žiadosť zo dňa 11.12.2013 o priznanie starobného dôchodku od 26.11.2010.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že podmienky nároku na starobný dôchodok s prihliadnutím na znížený dôchodkový vek podľa § 132 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu starobného dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných zo všeobecného systému už určil útvár sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Podľa názoru súdu vznik nároku na starobný dôchodok a jeho priznanie podľa zákona č. 100/1988 Zb. posúdil a sumu starobného dôchodku aj so zohľadnením dôb zamestnania získaných zo všeobecného systému už určil útvár sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Vznik nároku na starobný dôchodok a jeho priznanie podľa zákona č. 100/1988 Zb. súčasne vylučuje možnosť ďalšieho vzniku nároku na starobný

dôchodok podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. Tento názor zdieľal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí č. k. 9So/41/2008 zo dňa 29.9.2008. Vzhľadom na tieto okolnosti nárok navrhovateľovi, ktorý uplatnil na pobočke Sociálnej poisťovne Bratislava žiadosťou zo dňa 11.12.2013 o priznanie starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia od 26.11.2010 nevznikol a preto bola predmetná žiadosť zamietnutá.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu včas odvolanie, v ktorom konštatuje, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil dôvody uvedené navrhovateľom v odvolaní podanom voči rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.01.2014, a z toho dôvodu i nesprávne vyhodnotil skutkový stav. Navrhovateľ predložil Sociálnej poisťovni dňa 11.12.2013 žiadosť o priznanie starobného dôchodku spolu s požadovanými prílohami pričom žiadal priznať starobný dôchodok od 26.11.2010. Navrhovateľ splnil podmienky pre priznanie starobného dôchodku, čo nerozporovala ani odporkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 11.03.2014. Odporkyňa a rovnako i súd tvrdia, že priznaný starobný dôchodok, ktorý sa počnúc 01.07.2002 považuje v zmysle zákona č. 328/2002 Z. z. za výsluhový dôchodok je starobným dôchodkom, a preto nie je možné priznať nárok na starobný dôchodok podľa § 65. V tejto súvislosti navrhovateľ musí upozorniť na skutočnosť, že dôchodok priznaný rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-27:357-9/5-S-99 zo dňa 21.09.1999 sa od 01.07.2002 sa nielenže považuje za výsluhový dôchodok, ako tvrdí odporkyňa a k čomu sa priklonil v odôvodnení rozsudku i súd, ale vzhľadom na skutočnosť, že jeho valorizácia sa v plnom rozsahu riadi rovnakými pravidlami ako výsluhové dôchodky priznané v zmysle zákona č. 328/2002 Z. z. a k valorizácii dôchodku navrhovateľa teda nedochádza v rozsahu schválenom pre starobné dôchodky. Zvyšovaním dôchodku, ktorý je podľa odporkyne stále starobným dôchodkom iba o sumy, ktorými sa zvyšuje výsluhový dôchodok dochádza k porušovaniu princípu právnej istoty a rovnakého postavenia občanov pri posudzovaní ich práv a povinností. Tento postup je v priamom rozpore s čl. 1 ods. 2 Ústavy SR. Odporkyňa a ani súd neskúmali, nezohľadnili, že pred zriadením osobitného účtu na Ministerstve vnútra SR, z ktorého sa výsluhové dôchodky v súčasnej dobe vyplácajú, odvádzali zamestnávateľia poistenie do všeobecného penzijného systému, a to za členov bezpečnostného zboru až do 30.06.2002. Peniaze odvedené do priebežného piliera sa však dôchodcom bezpečnostných zborov nezohľadnili vo výške ich výsluhových dôchodkov. Tvrdí, že nárok na zohľadnenie týchto čiastok v dôchodku vznikol rozdelením oboch systémov a vzťahuje sa na tých, ktorí slúžili ešte pred účinnosťou zákona č. 328/2002 Z. z., teda i na navrhovateľa a ním uplatnený nárok. Odporkyňa sa v rozhodnutí, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľa odvoláva na § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 555/2007 Z. z.. Je toho názoru, že ustanovenia zákona č. 461/2003 Z. z. nebránia vzniku nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia u príslušníkov ozbrojeného zboru, ktorý dosiahol dôchodkový vek podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a získal k tomuto dňu akúkoľvek hodnotiteľnú dobu poistenia vo všeobecnom systéme dôchodkového poistenia. Zámerom zákonodarcu prijatím zákona č. 328/2002 Z. z. bolo dosiahnuť, aby za dobu výkonu služby bola miera dôchodkového zabezpečenia policajtov vyššia ako vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia upraveného zákonom č. 100/1988 Z. z. Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky majú občania právo na primerané zabezpečenie v starobe. Na základe vyššie uvedeného žiada navrhovateľ opätovné preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie v Bratislave č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.01.2014, a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Sd/26/2014 zo dňa 03.06.2014 zmenil tak, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne - ústredie v Bratislave č. XXX XXX XXXX X zo dňa 10.01.2014, zrušuje a vracia ho Sociálnej poisťovni - ústredie v Bratislave na konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa v stanovenej lehote nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno

vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 16.03.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti zo dňa 11.12.2013 o priznanie starobného dôchodku od 26.11.2010.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku doplnia ďalšie dôvody.

Z dávkového spisu odporkyne, najmä z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-27.357-29/2013-VZ zo dňa 31.10.2013 vyplýva, že navrhovateľovi bol rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPC-27:357-9/5-S-99 zo dňa 21.09.1999 od 27.06.1999 priznaný starobný dôchodok podľa § 132 a § 133 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, ktorý sa od 01.07.2002 podľa § 125 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov o zmene a doplnení niektorých zákonov iba považuje za výsluhový dôchodok, ktorý je navrhovateľovi naďalej vyplácaný Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky v Bratislave, naďalej je však starobným dôchodkom, priznaným podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov pre priznanie ktorého navrhovateľ ku dňu 27.06.1999 splnil všetky zákonné podmienky.

Z uvedeného vyplýva, že starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný a je vyplácaný Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky v Bratislave. Keďže odporkyňa nerozhodovala o priznaní starobného dôchodku a tento dôchodok navrhovateľovi ani nevypláca, nie je daná jej právomoc rozhodnúť ani o zvýšení starobného dôchodku za ďalšie doby zamestnania.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnúť o nároku navrhovateľa na zvýšenie starobného dôchodku za nezhodnotenú dobu zamestnania pred vznikom nároku na starobný dôchodok a za dobu zamestnania po vzniku nároku na tento dôchodok (považovaný za výsluhový dôchodok) je daná právomoc príslušného útvaru sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Bratislave.

Vzhľadom na uvedené nie je opodstatnená požiadavka navrhovateľa uložiť odporkyni povinnosť vyčíslieť jeho starobný dôchodok, keďže odporkyňa mu ho priznávať nebude, a zvyšné odpracované roky, ktoré neboli zohľadnené pri výpočte starobného dôchodku, mu budú zhodnotené jeho zvýšením, o ktorom rozhodne príslušný útvar sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Bratislave.

Tento záver potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu napr. rozhodnutia sp. zn. 9So/41/2008, 9So/43/2011, 9So/190/2011, pričom rozsudok NS SR sp. zn. 9So/134/2010 zo dňa 24.11.2011 bol správnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky schválený a bude uverejnený

v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/26/2014-27 zo dňa 03.06.2014 potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.